EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

י' בתמוז תש"ך
5 ביולי 1960

מזכר
MEMORANDUM

מא/1175

TO:
FROM:
8 - VII. 1960
תיק 11521

אל: המנהל הכללי, המשרד, ירושלים

מאת: א. ארנון, השגרירות וושינגטון

העתק: הסברה, המשרד, ירושלים
מאה"ב
מר ש. רוזן, היועץ המשפטי

הנדון: מצב יחסי הצבור בארה"ב סביב פרשת אייכמן

עם סכום המערכה במועצת הבטחון ולפני צאתו של היועץ המשפטי, מר ש. רוזן, לארץ, נתקיים ביום ד' 29.6.60 בניו-יורק דיון על הנ"ל, בהשתתפות הה' א. הרמן, ש. רוזן, ב. אליאב, ש. ארד, א. יפה והחת"מ.

הדברים נתחלקו למעשה להערכת ההתפתחויות עד כאן ולסכום המלצותינו לגבי המשך המערכה. ניתן לסכם את הדעות אשר הובאו כדלקמן:

1. הערכה עם סיום הדיון במועצת הבטחון, נגמרה, לפחות לפי שעה, המערכה הכללית בשאלה זו, ולמעשה - או שחדלו כלל, או שיחדלו בימים אלה לעסוק בה, לפחות בכל מה שנוגע לצבוריות הרחבה.

ניתן לסכם כי עלו בענין זה הסתייגויות רציניות בעקר מצד חוגים אינטלקטואלים וליברלים ובהם גם יהודים רבים אף כי הרחוב היהודי, העתונות היהודית וכו' היו בדרך כלל אתנו.

הסתייגויות אלה סובבו סביב הנקודות הידועות של הלכידה, זכותנו לשפוט ושאלת תחולת החוק EX POST FACTO ואף כי יש להניח כי לפחות בנקודה הראשונה תם הדיון לפי שעה, הרי לא מן הנמנע שימשך בשאלות האחרות.

אם כי מספר המסתייגים היה רב למדי, וכלל מספר רב של כותבי מכתבים אישיים לשגרירות, ניכר היה בכל מקום שהסתייגויות אלה - לא היה בהן כדי לפגוע בעצם יחסם של המסתייגים לישראל ואף כאלה מביניהם אליהם פנינו בבקשת עזרה בסוגיה זו נענו ברובם המכריע מתוך רצון לסייע לישראל במצוקה למרות שלא השלימו עם עצם פעולתה.

2/..

2. מסקנות לעתיד   יש לחלק את ההצעות לשתי תקופות:

א. עד לתחילת המשפט;   ב. המשפט עצמו.

א. לגבי תקופת הביניים, דעת כלם היא כי יש לעשות הכל לצמצומה המקסימלי וזאת מסבות ידועות. בתקופה זו רצוי להמשיך ולהסביר את רקע השואה ולרכז את טעוננו בנקודות השנויות במחלוקת בנ"ל, וזאת על מנת להמשיך ולנסות לשכנע את המפקפקים.

בין השאלות אותן אנו נשאלים כל הזמן היא שאלת ההגנה המשפטית על האיש והקושיה באיזו מדה יורשה להביא עדים להגנתו מבלי שייאסרו אף הם. מסקנת הכל היתה כי רצוי לחתור לברור פרשת ההגנה במועד מוקדם ככל האפשר וזאת על מנת להוציא את הרוח ממפרשיהם של אלה המפקפקים באפשרות עריכתו של משפט הוגן בישראל. באשר לעדים הוצע כי במקום להשיב על השאלה בשלילה, רצוי לומר כי ננהג לפי תקדימי נירנברג וכו'... על מנת לקדם במקצת את טענותיהם של אלה אשר עדיין דבקים במשפט בעל אופי בינלאומי, רצוי לשקול הזמנת מומחים משפטיים בינלאומיים אשר יתבקשו כאילו לסייע לתביעה הכללית בהכנותיה.

ב. לגבי המשפט, המלצת הכל היתה כי יש לחתור לכך שיתקיים באולם של בית משפט, ועל כל פנים לא באולם של תיאטרון או קולנוע, וזאת על מנת לסתור את הטענה על משפט ראוה. מאותו טעם עצמו, רצוי להגביל את פעילות הצלמים והמסריטים באולם בית-המשפט ואין גם להפריז במספר המקומות אשר יוקצבו לעתונאים, וברור כי המספר 600 עליו מדובר הוא מוגזם בהרבה.

על מנת לעורר רושם כי אנו עונים לתביעות הרבות להבטחת אופיו הבינלאומי של המשפט, רצוי להודיע כי בית המשפט יהיה פתוח למשקיפים בינלאומיים, בין משפטיים ובין אחרים, ורצוי להודיע כבר כי הוקצבו לאלה מקומות מתאימים.

לגבי המשפט עצמו, הוצע כי יתנהל ברור משפטי מוקדם על זכות השפוט של בית המשפט הישראלי. החלטה מהירה של בית המשפט בענין זה תוכל להביא לידי סכום הבירורים בבעיה זו ותוכל לסייע למניעת ויכוח על אופן הלכידה.

דעת הכל היתה כי יש לחתור למשפט קצר ככל האפשר וכי רצוי כי לא יכנס לברור שתוף פעולה עם יהודים וכו'.

השגריר התאים כי לפי התרשמותו קיימת דעת קהל בארץ אשר תהיה מוכנה להשלים עם העדר פסק-דין מוות והרגשת הכל היתה כי אם אמנם ניתן לחתור לתוצאה כזאת, הרי שהדבר יעשה רושם עצום בעולם כולו.

3/..

כל הנ"ל נאמר לקראת המשך הבירורים בביה; ואנו מניחים כי משרד החוץ ייצג שקולים אלה בכל בירור בממשלתי המוקדש לליבון הבעיה.

ב ב ר כ ה,

מ. ארנון.